

KÉPZŐMŰVÉSZET

Téli kiállítás a Múcsarnokban

A Képzőművészeti Társulat idei téli kiállítását teljesen konzervatív szellemben rendezték. Művészeinknek csak az úgynevezett szélső jobbszárnya állított ki, míg a modernebb törekvésűek kivétel nélkül távolmaradtak. Ennek megfelelően a kiállítás képa is teljesen egyöntetű, ami azonban szükségképpen nem jelent még unalmat, nivótlaniságot. Igaz ugyan, hogy meglepetésekkel egyáltalán nem találkozunk, de néhány művésziünk megszokott stílusán belül sikerült alkotásokkal szerepel a tárlaton. Kompozíció, vagy nagyobb léleketű alkotás alig akad közöttük, csak néhány jeles portré és több friss vagy hangulatos tájkép előtt állhatunk meg. Felfogás szempontjából szinte kizárólag a naturalizmus ural-
kodik mindenütt.

A díszhelyen *László Fülöp* Eleknek megkapó képmása függ, melyen a mester Lyautey maréchal örökítette meg óriási festői bravúrral, artisztikus eleganciával, de mégsem felszínesen, hanem a lényegest kitűnően éreztetve. Épp így igaz dícséret illeti *Karlóvszky Bertalan*nak Wenckheim László gróftot ábrázoló arcképe, mely színesebb a mester szokott portréinál. Rajza tökéletes, részletező, mégsem túlzott a formák analízise. *Wellmann Róbert* Serédi Jusztiniánót festette le, hasonlóképpen gondosan megfigyelt, eleven, de festőibb, összefoglalóbb modorban. *Wellmann* még több kitűnő arckép-rajzot is küldött be a kiállításra. Az utóbbi két művéssel szemben *Kukán Géza* a szélesebb festői stílust képviseli arcképein és figurális tanulmányaiban. Különösen egy fiatal hőgyet ábrázoló (10. számú), világos tónusú, szép technikával festett, kifejező portróját kell kiemelniünk. Hasonlóképpen komoly megfigyelés és fejlett festői készség eredménye *Szent-István* Gyulának fivérééről festett hívős tónusú, nagy arcképe. *Tatz László* és *Moldován Béla* portréin különösen a ruha festése sikerült, az utóbbin szinte a táblabíróvilág arcképeinek stílusa tér vissza. *Kunwald Cézár* portréján meglepszik a művész gondos, tudatos munkássága, talentuma és ízlése. Igen frissek és élvelemek ezúttal *Merész Gyula* arcképei is, melyek a művész korai munkáinak szintjét érik el. *Boruth Andor* képmásai szintén a régi, festői technikájú naturalizmus létjogosultságát árulják el. *Andor* képei közül legjobb az 54-es, befejezett stílusú képmás. *Müller Agosta* férfias előadása és *Brüll Aladár* artisztikus beállítású portrét állítottak ki.

Czencz János nagyobb gyűjteménnyel szerepel a kiállításán. Szereti a selymek, kemék sokszínűségét, melyeknek meleg áskordjai a félhomályban sem veszítik el erejüket, megőrzik lokális értéküket. Ebből a tarka színegyüttesbe ágyazza be *Czencz* női aktjait. Azok a képei a legsikerültebbek, így a

28-as számú, amelyeken egységes tónusba foglalja össze a különböző színfoltokat. Naturalisztikusabb szellemű tájképeiből is kiütökzik a tankaság szeretete.

A tájképfestést *Szlányi Lajos* és *Bosznay István* képviseli ezúttal legrendigabban. *Szlányi Lajos* a havas tájak hű megfigyelője, aki kitűnően adja vissza a napsütötte fehér hómezőknek lilás-fehér csillogását, vagy a hegyekről alászálló párákat, a téli atmoszférát. Akár svájci hegyóriásokat, akár magyar motívumokat fest, mindig az igazságra törekszik. *Bosznay István* egész oeuvre-jének egyik legkiválóbb munkája a *Lankóci erdő* című sötét tónusú, nagy vászon. A költői hangulat igaz éreztetése *Paál László* és a barbizoni mesterek stílusának közelébe hozza itt *Bosznayt*. *Vidovszky Béla* világos színekű tájképe gazdag és kitűnő részleteivel a leggondosabb megfigyelésről tanuskodik, de a művész fejlett ízlését, a festői finomságok iránt való érzékét még inkább interieurjei árulják el. Erdemes megfigyelni festményein, mint aramlík be az ablakokon a világosság és mint játszódnak a fényfoltok különböző módon a bútorokon, öreg képeken, a majolika-kályhán. *Benkhardt Ágost* szélesebben, vázlatserűbben és összefoglalóbban festi tájképeit, egy plein air akttanulmányán pedig a reflexok finom éreztetésére törekszik. *Burghardt Rezső* esztétikusai is szélesebbek most, de ezzel némiképpen földadta rendkívül fejlett valeurérezkét és színtöltjainak materiális karakterizáló erejét. Tájképei között így is néhány jeles vásznat találunk. *Poll Hugó* könnyed előadású, gazdag pasztellsorozatából — tájképek figurális motívumokkal — különösen a kikötőket ábrázoló munkáit kell kiemelniünk egységes tónusuk miatt. *Márton Ferenc* tájképei ezúttal kissé ridegek, bár technikájuk kifogástalan. *Nádler Róbert*től, *Mérő István*tól, *Barkás Lajos*tól, *Wagner Gézától*, *Horváth Gyulától* és ezeczei *Szűts Sándortól* találunk még közvetlen, illetőleg szép tónusú tájképeket. *Mihalovits Miklóst* is egy kis velencei tájkép képviseli legelőnyösebben.

Szűcs Péter meleg, bensőséges művészetét változatos tárgyú képek reprezentálják. Egy fékvő aktja (52. sz.) különösen nemes festői elképzelés. *Kövesdy Lajos Reggeli* című vásznán a kettős megvilágítású, fénytel egyenletesen átlatott interieurban szinte plein air problémát oldott meg sikerrel. *Udvary Pál* is tehetségének újabb nekilendüléséről tesz tanyságot a reflexek játékát jól éreztető, őszir

Karácsonya égő Csillárok

szenczárcs olcsó árban, legnagyobb választék

Gráf Testvérek

VI., Lázár-utca 7. (Bazilik)

Élvezői jegyzéket

Érdemesnek
kült. **Abonyi**
Jenő — bőve-
keres' előző.
Budapest, IV.,
Váci-utca 45.